

ADSUM

VADEMECUM DUSZPASTERSKIE

Parafia Podwyższenia Krzyża Świętego w Czernicy Wrocławskiej

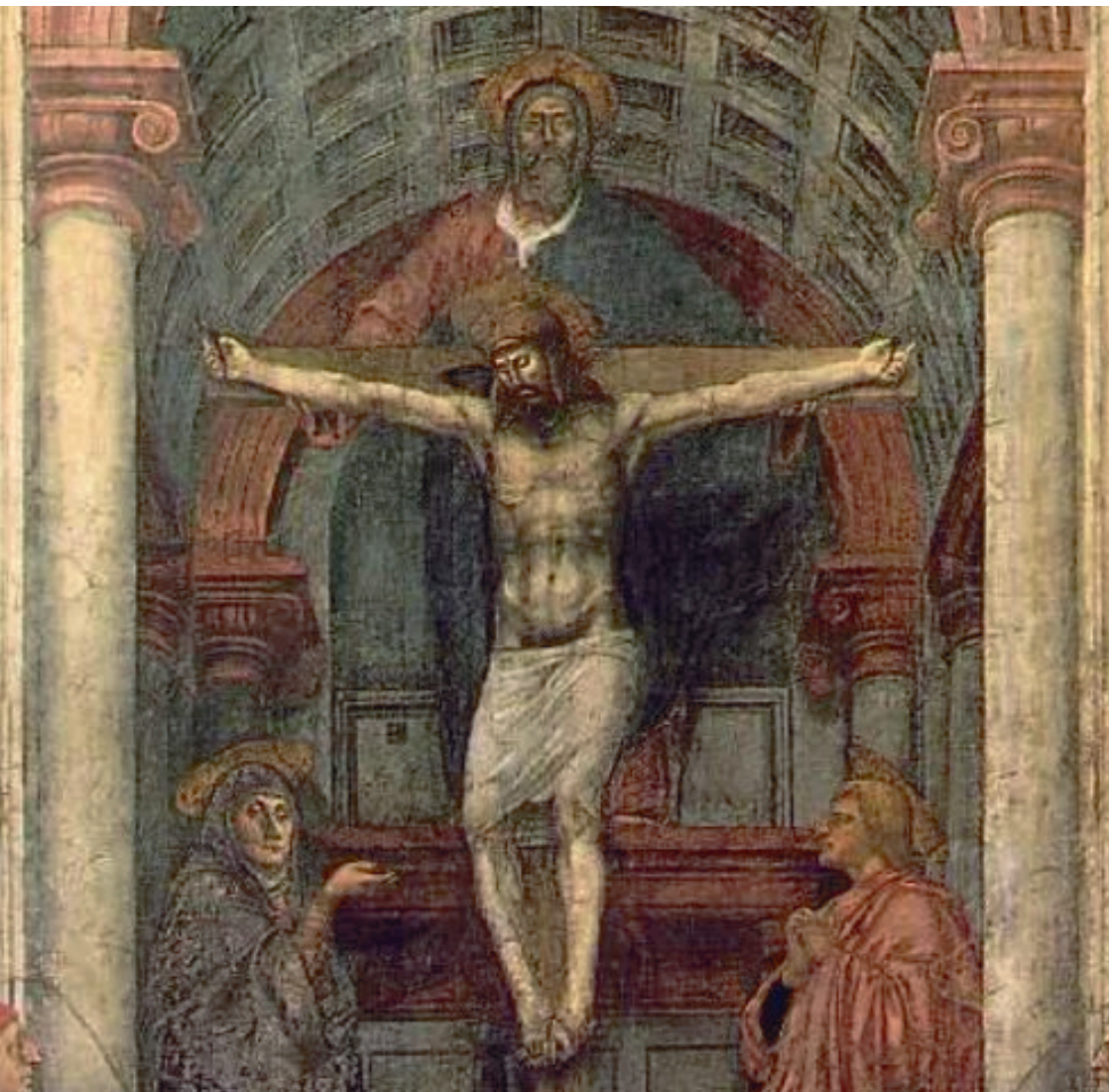
nr 1430

*

15 czerwca 2025

*

Rok XXXV

Ciebie, Ojczy, Synu z Duchem
Trójkę jedną wysławiamy!

XI. Niedziela Zwykła - Najświętszej Trójcy - uroczystość

Prz 8, 22-31; Ps 8, 4-5. 6-7. 8-9 (R.: por. 2ab); Rz 5, 1-5; Por. Ap 1, 8; J 16, 12-15;

8.00 Czernica +Aleksandra(k) STAREK / 3 r. śm./

10.00 Wojnowice W int. małżeństwa o dar potomstwa - dziękczynno-błagalna

12.00 Czernica +Ludwik SZYMCZAK / 5 r. śm./

/nabożeństwo czerwcowe po Mszy o 12.00/

J 16, 12-15 * Duch Prawdy doprowadzi was do całej prawdy

Jezus powiedział do swoich uczniów:

«Jeszcze wiele mam wam do powiedzenia, ale teraz znieść nie możecie. Gdy zaś przyjdzie On, Duch Prawdy, doprowadzi was do całej prawdy. Bo nie będzie mówił od siebie, ale powie wszystko, cokolwiek usłyszycie, i oznajmi wam rzeczy przyszłe. On Mnie otoczy chwałą, ponieważ z mojego weźmie i wam objawi.

Wszystko, co ma Ojciec, jest moje. Dlatego powiedziałem, że z mojego weźmie i wam objawi».

KOMENTARZ DO EWANGELII (opusdei.org)

Podczas Ostatniej Wieczerzy Jezus wyjaśnia apostołom najgłębsze prawdy o Sobie samym i Swej relacji z Ojcem i Duchem Świętym, upewniając ich jednocześnie, że nie zostaną pozostawieni sami, ponieważ będą mogli liczyć na pomoc Ducha Świętego, który będzie kontynuował Jego misję kierując Kościołem na przestrzeni czasów.

Apostołowie byli świadkami nauczania i czynów Jezusa, jak również Jego synowskiej relacji z Bogiem, do którego zawsze zwracał się nazywając Go „ojcem”, nawet czasami w formie dziecięcej abba, „tatusiu” (por. Mk 14, 36). Teraz mówi im o pomocy, jakiej udzieli im Duch Święty: „z mojego weźmie i wam objawi” (w. 14). Oddziaływanie Ducha na Kościół nie polega na pobudzaniu czy nauczaniu innych rzeczy niż te, które ukazał Jezus Chrystus - ponieważ prawda nie zmienia się wraz z upływem czasu czy opiniami ludzi - ale na sprzyjaniu pełnemu zrozumieniu tego wszystkiego, co Syn usłyszał od Ojca i im przekazał (por. w. 15). Jezus już im ogłosił, że „Paraklet, Duch Święty, którego Ojciec pošle w moim imieniu, On was wszystkiego nauczy i przypomni wam wszystko, co Ja wam powiedziałem” (J 14, 26), a teraz dodaje, że „doprowadzi was do całej prawdy. Bo nie będzie mówił od siebie, ale powie wszystko, cokolwiek usłyszycie, i oznajmi wam rzeczy przyszłe” (w. 13). Jego zadaniem będzie poprowadzenie nas ku prawdzie w nowych i zmieniających się sytuacjach historii i w życiu ludzi, ze spojrzeniem utkwionym zawsze w tym, czego nauczał nas Jezus.

Jezus mówi w sposób naturalny o Ojcu i Duchu jako Osobach, różnych od Niego i od siebie nawzajem, sugerując jednocześnie, że posiadają to samo: „wszystko, co ma Ojciec, jest moje” (w. 15), a to, co Duch głosi, „z mojego weźmie” (w. 14). Jest tylko jeden Bóg, jedna boska natura, która trwa w trzech odrębnych osobach: Ojcu, Synu i Duchu Świętym. Katechizm Kościoła Katolickiego, używając formuły 2

starożytnego wyznania wiary zwanego Quicumque, potwierdza, że „wiera katolicka polega na tym, abyśmy czcili jednego Boga w Trójcy, a Tróję w jedności, nie mieszając Osób ani nie rozdzielając substancji: inna jest bowiem Osoba Ojca, inna Syna, inna Ducha Świętego; lecz jedno jest Bóstwo, równa chwała, współwieczny majestat Ojca i Syna, i Ducha Świętego”[1].

Ta prawda wiary nie jest czymś pięknym, ale odległym, ale mówi nam o naszej osobistej relacji z Bogiem i z każdą z Boskich Osób. Jak przypomina Papież Franciszek, „przez chrzest Duch Święty włączył nas w serce i życie samego Boga, który jest komunią miłości. Bóg jest «rodziną», składającą się z trzech Osób, które miłują się tak bardzo, że tworzą jedno. Ta «boska rodzina» nie jest zamknięta w sobie, ale jest otwarta, objawia się w stworzeniu i historii i wkroczyła w świat ludzi, żeby wezwać wszystkich do włączenia się w nią. Trynitarny horyzont komunii obejmuje nas wszystkich i pobudza do życia w miłości i w braterskim dzieleniu się, w przekonaniu, że tam, gdzie jest miłość, jest Bóg”[2].

Zostaliśmy stworzeni na obraz i podobieństwo Boga, dlatego też jest częścią naszej własnej natury wspieranie jedności i wzajemnej miłości z Panem i z innymi, w wielkiej rodzinie świata i Kościoła, w relacjach społecznych i domowych, w przyjaźni i w środowisku pracy. „Uroczystość Najświętszej Trójcy zachęca nas do angażowania się w codzienne wydarzenia, abyśmy byli zaczynem jedności, pocieszenia i miłosierdzia”[3].

Audiencja generalna Leona XIV | 11 czerwca 2025

Droży Bracia i Siostry!

W tej katechezie chciałbym zwrócić naszą uwagę na inny istotny aspekt życia Jezusa, a mianowicie na Jego uzdrowienia. Dlatego zachęcam was, abyście przedstawili Sercu Chrystusa to, co w was najbardziej bolesne i kruche, te miejsca waszego życia, w których czujecie się unieruchomieni i zablokowani. Ufnie prosimy Pana, aby wysłuchał naszego wołania i nas uzdrowił!

Postać, która towarzyszy nam w tej refleksji, pomaga nam zrozumieć, że nigdy nie należy tracić nadziei, nawet gdy czujemy się zagubieni. Chodzi o Bartymeusza, niewidomego żebraka, którego Jezus spotkał w Jerychu (por. Mk 10, 40-52). Miejsce to jest znamienne: Jezus zmierza do Jerozolimy, ale swoją podróż rozpoczyna niejako od „otchłani” Jerycha, miasta położonego poniżej poziomu morza. Jezus bowiem, przez swoją śmierć poszedł, aby podnieść tego Adama, który upadł i który reprezentuje każdego z nas.

Imię Bartymeusz oznacza „syn Tymeusza”: opisuje tego człowieka poprzez relację, a jednak jest on dramatycznie samotny. Imię to może jednak oznaczać również „syn zaszczytów” lub „syn podziwu”, co jest dokładnym przeciwieństwem sytuacji, w jakiej się znajduje[1]. A ponieważ w kulturze żydowskiej imię jest bardzo ważne, oznacza to, że Bartymeusz nie potrafi żyć tak, jak nakazywałoby jego powołanie.

W przeciwieństwie do wielkiego tłumu ludzi idących za Jezusem, Bartymeusz trwa w bezruchu. Ewangelista mówi, że siedzi przy drodze, więc potrzebuje kogoś, kto podniesie go na nogi i pomoże mu wyruszyć na nowo.

Cóż możemy uczynić, gdy znajdujemy się w sytuacji, która wydaje się bez wyjścia?

Bartymeusz uczy nas, abyśmy sięgali do zasobów, które nosimy w sobie i które są

częścią nas samych. On jest żebrakiem, umie prosić, a nawet wołać! Jeśli naprawdę czegoś pragniesz, zrób wszystko co możesz, aby to osiągnąć, nawet jeśli inni cię krytykują, poniżają, mówią, żebyś się poddał. Jeśli naprawdę tego pragniesz, nie przestawaj krzyczeć!

Wołanie Bartymeusza, przytoczone w Ewangelii św. Marka – „Jezusie, Synu Dawida, ulituj się nade mną!” (w. 47) – stało się bardzo znaną modlitwą w tradycji wschodniej, którą również my możemy wykorzystywać: „Panie Jezu Chryste, Synu Boży, zmiłuj się nade mną, grzesznikiem”.

Bartymeusz jest niewidomy, ale paradoksalnie widzi lepiej niż inni i rozpoznaje, kim jest Jezus! Na jego krzyk, Jezus zatrzymuje się i poleca go zawołać (por. w. 49), ponieważ nie ma takiego wołania, którego Bóg by nie wysłuchał, nawet gdy nie jesteśmy świadomi, że do Niego się zwracamy (por. Wj 2, 23). Wydaje się dziwne, że Jezus nie podchodzi od razu do niewidomego, ale jeśli się nad tym zastanowić, jest to sposób na przywrócenie Bartymeuszowi życia: zmusza go, by wstał, wierzy w jego zdolność chodzenia. Ten człowiek może stanąć na nogi, może powstać ze swojej śmierci. Aby to uczynić, musi jednak wykonać bardzo znaczący gest: musi zrzucić swój płaszcz (por. w. 50)!

Dla żebraka płaszcz jest wszystkim: jest zabezpieczeniem, domem, obroną, która go chroni. Nawet prawo chroniło płaszcz żebraka i nakazywało zwrócić go wieczorem, jeśli został wzięty w zastaw (por. Wj 22, 25). A jednak często tym, co nas blokuje, są właśnie nasze pozorne zabezpieczenia, to, co nałożyliśmy na siebie, aby się ochronić, a co w gruncie rzeczy uniemożliwia nam pójście naprzód. Aby udać się do Jezusa i dać się uzdrowić, Bartymeusz musi odsłonić przed Nim całą swoją bezbronność. Jest to fundamentalny etap wszelkiej drogi uzdrowienia.

Również pytanie, które zadaje mu Jezus, wydaje się dziwne: „Co chcesz, abym ci uczynił?” (w. 51). Ale w istocie, nie jest to oczywiste, że chcemy uzdrowienia z naszych chorób, czasami wolimy trwać w miejscu, aby nie brać na siebie odpowiedzialności. Odpowiedź Bartymeusza jest głęboka: używa on czasownika *anablepein*, który może oznaczać „widzieć ponownie”, ale który możemy również przetłumaczyć jako „podnieść wzrok”. Bartymeusz nie chce bowiem tylko odzyskać wzroku, ale także swoją godność! Aby spojrzeć w górę, trzeba podnieść głowę. Czasami ludzie są zablokowani, ponieważ życie ich upokorzyło i pragną jedynie odzyskać swoją wartość.

Tym, co ocala Bartymeusza, i każdego z nas, jest wiara. Jezus uzdrawia nas, abyśmy mogli stać się wolni. Nie zaprasza Bartymeusza, aby poszedł za Nim, ale mówi mu, aby poszedł, aby wyruszył w drogę (por. w. 52). Marek kończy jednak swoją opowieść, informując, że Bartymeusz poszedł za Jezusem: dobrowolnie wybrał, aby podążać za Tym, który jest Drogą!

Drodzy bracia i siostry, z ufnością zanieśmy przed Jezusa nasze choroby, a także choroby naszych bliskich, zanieśmy cierpienie tych, którzy czują się zagubieni i znajdują się w sytuacji bez wyjścia. Wołajmy również za nich i bądźmy pewni, że Pan nas wysłucha i zatrzyma się.

[1] Taką interpretację podaje również św. Augustyn w: O zgodności Ewangelistów 2, 65, 125, tłum. Jan Sulowski, Warszawa 1989, s. 139: PL 34, 1138.

L.dz. 410/2025

ZAPROSZENIE
DO WIECZYSTEJ ADORACJI NAJŚWIĘTSZEGO SAKRAMENTU

Drodzy Bracia w powołaniu kapłańskim, Osoby konsekrowane, Umiłowani Diecezjanie,

czas II Synodu Diecezjalnego odczytujemy jako szczególny dar Ducha Świętego dla naszej archidiecezji w przestrzeni nawrócenia i odnowy. Wsłuchując się w głos wiernych uczestniczących w tym Bożym dziele odnowy Kościoła, zauważamy wiele dobra. Pojawiają się nowe inicjatywy duszpasterskie, które ukierunkowują nasze życie na budowanie komunii, formację serca i realizację naszej misji. Pośród wielu głosów wybrzmiewa bardzo wyraźne pragnienie adoracji Najświętszego Sakramentu.

Podczas Międzynarodowego Kongresu Eucharystycznego we Wrocławiu w 1997 roku odnowiliśmy w naszej Archidiecezji praktykę regularnej adoracji Pana Jezusa w Eucharystii. W związku ze zbliżającą się 30. rocznicą Kongresu pragnę ponowić zaproszenie do wieczystej adoracji Najświętszego Sakramentu w parafiach i wspólnotach zakonnych zgodnie z terminami wskazanymi w kalendarzu liturgicznym naszej Archidiecezji.

Moim pragnieniem jest, by w wyznaczonych na dany dzień – kościołach i kaplicach – adoracja miała charakter całodziennego wystawienia Najświętszego Sakramentu. Z pewnością takie działanie przyczyni się do większej pobożności eucharystycznej, a nade wszystko będzie nieocenionym wsparciem duchowym dla dalszego przebiegu naszego Synodu. Proszę także o ofiarowanie czasu adoracji w intencji nowych, wiernych powołań do kapłaństwa i życia konsekrowanego.

Niniejszą prośbę kieruję do wszystkich kapłanów i osób konsekrowanych, celem umożliwienia wiernym adoracji i modlitwy w ciszy przed Najświętszym Sakramentem. Będzie to także duchowe przygotowanie do owocnego przeżycia Jubileuszu 30-lecia Kongresu Eucharystycznego.

W Roku Jubileuszowym 2025, jako Pielgrzymi Nadziei jesteśmy zaproszeni, by być świadkami obecności Pana pośród nas i dzielić się Jego miłością z innymi.

Z pasterskim błogosławieństwem

+ Józef Kupny
Arceybiskup Metropolita Wrocławski

1. Kancelaria parafialna będzie czynna w tym tygodniu wyjątkowo w poniedziałek od 16.00 do 17.00.
2. We wtorek wspomnienie św. Brata Alberta Chmielowskiego, patrona Parafialnej Rady Duszpasterskiej. Po Mszy o godz. 7.00 możliwość ucałowania relikwii.
3. We wtorek podczas Mszy o godz. 18.00 przygotowana młodzież naszej parafii otrzyma sakrament bierzmowania. Ponieważ jest to duża grupa, osoby nie związane z tym wydarzeniem zachęcamy do wybrania Mszy porannej.
4. Nabożeństwa czerwcowe wynagradzające Najświętszemu Sercu Pana Jezusa po Mszach św. /szczegóły w porządku Mszy/
5. W piątek wystawienie Najświętszego Sakramentu po Mszy św. i adoracja do godz. 19.00.
6. Spowiedź codziennie 20 minut przed Mszą św.
7. W czwartek uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa (Boże Ciałło). Proszę o przygotowanie ołtarzy na tradycyjnej trasie procesji. Pierwszy ołtarz przy krzyżu na osiedlu (przygotowują mieszkańcy bloków), drugi na ulicy Fabrycznej (przygotowują mieszkańcy wsi Czernica), trzeci przy krzyżu przy ul. Wrocławskiej (przygotowują mieszkańcy Jeszkowic), czwarty przy kościele w Czernicy (przygotowują mieszkańcy Wojnowic).
8. Zapraszamy dziewczynki chętne do sypania kwiatów podczas procesji Bożego Ciała, na próbę w środę 18 czerwca o godz. 18.00 przed kościołem w Czernicy. Szczególnie zapraszamy dzieci komunijne i rocznicowe. Chętnych do niesienia baldachimu zapraszam w środę na godz. 19.00 do kościoła w Czernicy.
9. Wierni, którzy w ramach obrzędów liturgicznych uroczystości Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa włączą się we wspólny śpiew hymnu: Przed tak wielkim sakramentem, mnogą uzyskać odpust zupełny pod zwykłymi warunkami.
10. Codziennie przez cały tydzień procesja z Najświętszym Sakramentem po Mszy św: w piątek bez procesji.
11. Serdecznie zapraszamy wszystkich parafian, dorosłych i dzieci, na spotkanie w ramach parafialnego Dnia Jedności w kawiarence w niedzielę 29 czerwca po Mszy o godz. 12.00. Będzie bezpłatny poczęstunek, herbata, kawa, ciasto, dla dzieci soki i napoje.
12. Dziękuję za wszystkie ofiary składane na potrzeby naszej parafii, zarówno na tace, jak i poprzez przelewy bankowe.

Papieskie Intencje Apostolstwa Modlitwy na czerwiec 2025

O wzrost wrażliwości na świat — Módlmy się, aby każdy z nas znajdował pocieszenie w osobistej relacji z Jezusem, a z Jego Serca czerpał wzór współczującej miłości do świata.

Kalendarz liturgiczny

16 — 22 czerwca

24 tydzień roku 2025

**16 VI
pon.**

Dzień Powszedni

2 Kor 6, 1-10; Ps 98 (97), 1bcde. 2-3b. 3c-4 (R.: por. 2a); Ps 119 (118), 105; Mt 5, 38-42;

17.30 Wojnowice +Artur /o Boże miłosierdzie - od przyjaciół/

**17 VI
wt.**

św. Brata Alberta Chmielowskiego - wspomnienie

2 Kor 8, 1-9; Ps 146 (145), 1b-2. 5-6b. 6c-7. 8-9a (R.: por. 2a); J 13, 34; Mt 5, 43-48;

7.00 Czernica Za parafian

/nabożeństwo czerwcowe po Mszy o 7.00/

18.00 Czernica - Udzielenie sakramentu bierzmowania

1) W int. młodzieży przystępującej do sakramentu bierzmowania

2) +Marian KRUPA /27 r. śm./ o miłosierdzie Boże, +Natalia KRUPA"

**18 VI
śr.**

Dzień Powszedni

2 Kor 9, 6-11; Ps 112 (111), 1b-2. 3-4. 9 (R.: por. 1b); J 14, 23; Mt 6, 1-6. 16-18;

17.30 Wojnowice Dziękczynno-błagalna w int. córki

**19 VI
czw.**

Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa - uroczystość

Rdz 14, 18-20; Ps 110 (109), 1b-2. 3-4 (R.: por. 4b); 1 Kor 11, 23-26; -; J 6, 51ab; Łk 9, 11b-17;

8.00 Wojnowice W int. parafian

10.00 Czernica +Maria TARASZKA / 1 r. śm./

/procesja do czterech ołtarzy po Mszy/

**20 VI
pt.**

Dzień Powszedni

2 Kor 11, 18. 21b-30; Ps 34 (33), 2-3. 4-5. 6-7 (R.: por. 18b); Mt 5, 3; Mt 6, 19-23;

17.30 Czernica +Franciszek PAROL

**21 VI
sob.**

św. Ałojzego Gonzagi, zakonnika - wspomnienie

2 Kor 12, 1-10; Ps 34 (33), 8-9. 10-11. 12-13 (R.: por. 9a); Por. 2 Kor 8, 9; Mt 6, 24-34;

17.00 Czernica +Weronika, +Mieczysław(m) KOZIOŁ, +Janina WIECZOREK

**22 VI
niedz.**

Dwunasta Niedziela zwykła

Za 12, 10-11; 13, 1; Ps 63 (62), 2. 3-4. 5-6. 8-9 (R.: por. 2ab); Ga 3, 26-29; Por. J 10, 27; Łk 9, 18-24;

8.00 Czernica W int. ks. Jana PANKAŁY

10.00 Wojnowice W int. ks. Jana PANKAŁY /od parafian/

12.00 Czernica +Jan KANTY, +Salomea(k), +Jan MAJCHROWICZ

/nabożeństwo czerwcowe i procesja po Mszy o 12.00/

PARAFIALNY DZIEŃ JEDNOŚCI

Spotkanie w Kawiarence

**Niedziela
29 czerwca 2025**

PO MSZY O GODZ. 12:00

BEZPŁATNY POCZĘSTUNEK